

Referat fra hundeseminar

17. november 2009

Bakken:

Ønsket velkommen. Innledet med å informere om Rådet for dyreetikk, mandatet og hensikten med seminaret. Introduserte ordstyrer Ellen Skancke.

Unsgård:

De eldste hunderasene ble etablert for ca. 150 – 200 år siden. Det var mennesker med god tid, mye penger og mye nasjonalromantikk som avlet frem de ulike hunderasene. Spisshunder, buhund og elghund er brukshunder, og har ingen eksteriøre trekk som påfører rasen problemer.

Martinsen:

Dyr er i dag ting. Vi har makt, og hundene holdes fordi de skal tilfredsstille oss. Rasebeskrivelsen kan sammenlignes med en varebeskrivelse. Hvite boxere og dalmatinere med for store flekker avlives – passer ikke til varebeskrivelsen. Hund og mennesket har et ensidig vennskap – det er vi som skaper hundene, og vi tvinger hundene til å leve sammen med oss. Hundene skal ikke bjeffe, ikke løpe, ikke hoppe, være i gangen, osv. Gjennom avl har vi skapt hunder som ikke kan bevege seg normalt. Hunder er som oss – individer som har mange behov. Vi har påført hundene rasemessige problemer – hundene har det dårligere enn de kunne hatt det uten disse problemene. Vanskelig å si hva som er best/riktigst for en hund. Sosial berøvelse er det verste vi utsetter et flokkdyr for. Hunder har behov for mer enn oss.

Grøndahl:

Redegjorde kort for Rådets syn på hundeval slik det fremkom i avluttalet som Rådet ga i juni 2009.

Lingaas:

Målet: vi ønsker alle fysiske og mentalt friske hunder. Samfunnets tilretteleggelse for hundehold er viktig. Rasestandardene sier mye om hva vi skal ha og ikke ha, men følges disse? ("Shar pei: skal ikke ha overflødig hud") Norge har 7 hunderaser, og NKK har tillatt krysningsavl hos 3 av disse. Vi mangler helseregister, sykdomskoder og registreringssystemer (helsekort, diagnoseregister, og sentralt system for registrering av sykdommer) for å kunne vektlegge helse mer i avlsarbeidet. Hunden er en optimal art for å finne årsaken til arvelige sykdommer. Ja, mennesket er hundens beste venn.

Moe:

Hvor mye smerte hører livet til? Er liv bedre enn død? Det å begrense smerte og lidelse er viktig, men noe smerte og lidelse er naturlig. Det drives mye fôringsmessig behandling i dag: vi kan fôre vekk nyrestein, og mange andre sykdommer. Det er i dag mye avansert utstyr som gjør at mange sykdommer kan behandles på et tidlig stadium. Vi kan tilby hunder mye livreddende behandling (strålebehandling, blodbank, beinbank, lokal cytostatikabehandling, hofteladdsproteser, stamcellebehandling).

Gamlund:

Dyr har egenverdi – vi kan ikke gjøre hva vi vil med dyrene. Hunden bør behandles som venner. Får gå på tur når den trenger, osv. Lever hunder i fangenskap? Pelsdyr og burhøns gjør det. Hunden i dag gir oss et ansvar. Noen hunder er erstatninger for barn. Kanskje tenker en hund etter frisering og påkledning: ”Er det sånn det er å være hund?”. Trenings- og læringsmetoder krever etisk refleksjon.

Blakstad:

Vi har Dyrevelferdsloven og dyrehelsepersonelloven som regulerer mange forhold vedrørende hundehold og bruk av hunder. Grensen for behandling av enkeltindivider er umulig å angi. Så konklusjonen for hvor grensen går er:

- hunden skal ha akseptabel livskvalitet
- det skal være fravær av uakseptabel smerte
- det skal gis vitenskapelig basert behandling
- viktig med god kommunikasjon med eier
- vår hold, bruk og behandling av hunder skal være alment akseptert i samfunnet

Referent

Ann Margaret Grøndahl